

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/177/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318203202
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2318203202.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej, v právnej veci žalobkyne: C. L., nar. XX. L. XXXX, bytom K. XXX, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 9. apríla 2018 č. k. 26C/11/2018-12 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **r u š í** a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500125634 zo dňa 4.8.2015 a Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500125638 zo dňa 4.8.2015, uzatvorených medzi žalobkyňou a žalovanou a povinnosť vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobkyne, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy. Súčasne žalovanej uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 33 eur. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c/, § 329 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskoršieho právneho predpisu). Vecne zdôvodnil, že z predložených listín mal za preukázané, že je osvedčená existencia potreby úpravy vzťahov za účelom zabránenia vzniku škody. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa ako spotrebiteľ so žalovanou ako veriteľom dňa 4.8.2015 uzatvorila Dohodu o zrážkach zo mzdy č. 8500125634, ktorá slúžila na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500125634 a Dohodu o zrážkach zo mzdy č. 8500125638, na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500125638 (pričom niektoré zmluvné podmienky predmetnej dohody považuje za neprijateľné i neplatné a úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, v čoho dôsledku sa môže výška žalovanou požadovaného dlhu znížiť), je nutné zabrániť vzniku prípadnej škody na strane žalobkyne. O povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok bolo rozhodnuté podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

2. Proti tomuto uzneseniu v časti o uložení povinnosti zdržať sa použitia dohôd o zrážkach zo mzdy a vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobkyne, podala včas odvolanie žalovaná, s návrhom na jeho zmenu zamietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolanie odôvodnila tým, že neodkladné opatrenie musí byť primerané a nesmie vyvolať právne účinky, ktoré idú nad rámec nevyhnutnosti. Tieto kritériá v danom prípade splnené neboli. Dohoda o zrážkach zo mzdy, podľa tvrdení žalobkyne, nemala byť dojednaná ako individuálny právny úkon. Neodkladné opatrenie však nemožno nariadiť bez osvedčenia základných predpokladov odôvodňujúcich jeho nariadenie. Nevyhnutným predpokladom úspešnosti návrhu je taký stupeň presvedčivosti osvedčenia skutkových okolností v ňom tvrdených, pri ktorom je dôvodný predbežný záver, že tieto skutkové okolnosti sú pravdivé. Z

právneho hľadiska je predpokladom úspešnosti návrhu, že z tvrdených a primerane osvedčených skutkových okolností možno vyvodíť predbežný právny záver o pravdepodobnom úspešnom uplatnení alebo bránení práva toho, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada. Je nutné sa zaoberať aj otázkou práv a povinností tvoriacich obsah právneho vzťahu účastníkov. Uvedené zásady rozhodovania napadnutým uznesením rešpektované neboli. Dôvody vedúce k záveru o existencii bezprostrednej ujmy na strane žalobkyne súd prvej inštancie neodôvodnil, prečo je potrebné pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia, v čom sú splnené zákonné podmienky a prečo je potrebné ho nariadiť v rozsahu vyplývajúcom z uznesenia. Dohodu o zrážkach zo mzdy uzavrela žalobkyňa so žalovanou práve z dôvodu prípadného neplnenia záväzkov zo zmlúv o revolvingovom úvere, k čomu aj reálne došlo, pričom žalobkyňa neuhradila žalovanej celú sumu úveru. Súd prvej inštancie vychádzal výlučne z tvrdení žalobkyne, bez bližšieho preskúmania vo vzťahu k uzatvoreným zmluvným vzťahom, čomu zodpovedá obsah odôvodnenia, kde súd koncipuje iba paušálne konštrukcie bez opory v reálnych skutočnostiach. Odôvodnenie nie je určité ani pokiaľ ide o neprijateľné podmienky, rovnako ako záver o bezúročnom a bezpoplatkovom úvere. Žalobkyňa ako záujemca o úver bola poučená o tom, že dohodu o zrážkach zo mzdy nie je povinná uzavrieť a nejde o podmienku poskytnutia úveru, s možnosťou ju odmietnuť. Súčasne bola poučená aj o následkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá spĺňa podmienky určené § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z. Žalovaná poukázala na uznesenia Krajského súdu Bratislava sp. zn. 6Co/142/2016, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Co/236/2016.

3. Žalobkyňa navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Dohody o zrážkach zo mzdy považuje za absolútne neplatné, nárok žalovanej za premlčaný. Zrážky zo mzdy boli vykonávané v rozpore so zákonom. Dohoda o zrážkach zo mzdy pri oboch zmluvách určite a zrozumiteľne neobsahuje výšku pohľadávky, ktorá má byť predmetom zabezpečenia.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

5. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 337 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

7. Podľa § 337 ods. 2 CSP, súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

8. Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého žalujúca strana žiada.

9. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Žalobca osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

10. Procesné zabezpečenie má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, bez ohľadu na druh neodkladného opatrenia, keďže zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ani ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností rozhodnutím súdu, a to vo vzťahu k slobodným a autonómnym právnym subjektom (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1106 s.).

11. Hoci posúdenie úspešnosti tohto osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia, bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1106 s.).

12. V posudzovanej veci súd prvej inštancie konštatoval opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia vo veci s poukazom na existenciu potreby úpravy vzťahov za účelom zabránenia prípadného vzniku škody.

13. Samotná potreba neodkladnej úpravy pomerov je však len jedným z predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie vôbec neposúdil hodnovernosť a dôvodnosť chráneného nároku, ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana. Nie je zrejmé akými úvahami a argumentmi sa riadil, ak dospel k záveru, že niektoré zmluvné podmienky predmetných dohôd o zrážkach zo mzdy sú neprijateľné a neplatné (žiadnym spôsobom ich bližšie nekonkretizoval). Uvedené sa vzťahuje aj na záver súdu prvej inštancie, že samotný úver zároveň považuje za bezúročný a bez poplatkov.

14. Zákon (CSP) venuje zvýšenú pozornosť odôvodneniu súdneho rozhodnutia, normovaním jeho obsahových náležitostí. Ide o návod čo má odôvodnenie rozhodnutia súdu obsahovať, keďže má význam z hľadiska prostriedku kontroly správnosti rozhodnutia, a to zo strany účastníkov konania (strán sporu), ako i súdu vyššej inštancie, ktorý ho bude preskúmať, ale aj zo strany verejnosti.

15. Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (porov. napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. marca 2016 sp. zn. 4Cdo 163/2015).

16. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie ustanovení § 220 ods. 2, § 236 CSP, podľa ktorých v odôvodnení rozsudku má uviesť súd podstatný obsah prednesov, stručne a výstižne vyložiť, ktoré skutočnosti mal preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a posúdiť zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

17. O nepreskúmateľné rozhodnutie ide i vtedy, ak z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (ako tomu bolo v danom prípade, vzhľadom na chýbajúcu argumentáciu o osobitnej obsahovej náležitosti, osvedčenia dôvodnosti meritórneho nároku). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia má obsahovať, aké zistenia z konkrétnych dôkazov boli vyvedené a aký majú význam z hľadiska hmotného práva. V odôvodnení rozhodnutia má súd náležite vysvetliť, ako sa vysporiadal s rozhodujúcimi a zistenými skutočnosťami a na akom základe prijal právne závery. Preto ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, lebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov, na základe ktorých súd rozhodol, prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 226/03).

18. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v prejednávanej veci nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám, kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Postráda argumentačný základ k posúdeniu hodnoverného osvedčenia jednotlivých nárokov vo veci samej, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať.

19. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP preto odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Napadnuté uznesenie bolo potrebné zrušiť v celom rozsahu, pretože výrok o súdnom poplatku je závislým výrokom. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, ktoré viedli k zrušeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd sa ďalšími námietkami uvádzanými žalovanou v odvolacom konaní nezaoberal, keďže neboli spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie.

20. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, v intenciách pokynov odvolacieho súdu, predovšetkým posúdiť a uviesť argumentačný základ vyhodnotenia hodnoverného osvedčenia jednotlivých hmotnoprávných nárokov, ktorým sa má poskytnúť navrhovaná procesná ochrana, už i s prihliadnutím na odvolacie námietky. Bude dbať na to, aby výrok súdneho rozhodnutia spĺňal tiež požiadavku presnosti, určitosti a vykonateľnosti. Výrok uznesenia v navrhovanom znení „povinný zdržať sa použitia dohody“ tieto požiadavky nespĺňa. CSP nevyžaduje, aby žalobca o stránke formálnej do najmenších podrobností formuloval návrh budúceho výroku súdneho rozhodnutia. Petit, tak ako ho žalobkyňa uvádza v návrhu na neodkladné opatrenie, je súd povinný posudzovať výlučne z hľadiska obsahového. Súd do výroku svojho rozhodnutia nemusí prevziať doslovne žalobkyňou naformulovaný petit, môže v ňom vykonať také zásahy, ktoré zachovávajú podstatu petitu a nemenia jeho zmysel (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. júla 2011, sp. zn. 5 Cdo 181/2010). Obdobne bude potrebné posúdiť, či výrok uznesenia v navrhovanom znení „vykonať oznámenie“ je dostatočne určitý a aký účinný prostriedok súdnej ochrany predstavuje.

21. Odvolací súd poukazuje na vyššie citované ust. § 337 ods. 1 a 2 CSP, ktorým sa súd prvej inštancie neriadil, keď vo výroku uznesenia nepoučil žalovanú, že môže podať žalobu vo veci samej (je potrebné uviesť strany a predmet konania vo veci samej) a o právnych následkoch s tým spojených. Druhá veta v rámci poučenia v napadnutom uznesení nezodpovedá požiadavkám ustanovenia § 337 CSP. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. septembra 2018 sp. zn. 5 Cdo/135/2017 bolo zdôraznené, že zákon súdu stanovuje obligatórnu poučovaciu povinnosť, a to poučiť stranu, proti ktorej neodkladné opatrenie pred začatím konania smeruje, o možnosti podať žalobu a o právnych následkoch s tým spojených, v záujme rovnosti sporových strán a zabezpečenia adekvátnej ochrany práv a oprávnených záujmov strán, proti ktorým neodkladné opatrenie smeruje. Súd je tak povinný týmto stranám poskytnúť v zmysle ustanovenia § 337 ods. 1 a ods. 2 CSP kvalifikované poučenie (vo výroku súdneho rozhodnutia).

22. Odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že vzhľadom na povahu predmetnej veci, bude potrebné rozhodnúť aj o náhrade trov konania. Súd môže pred začatím konania nariadiť neodkladné opatrenie bez toho, aby súčasne navrhovateľovi uložil povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Spravidla pôjde o prípady, keď samotné neodkladné opatrenie bude postačovať na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany a na zabezpečenie trvalej úpravy pomerov medzi stranami, čím rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia konzumuje rozhodnutie vo veci samej (porov. Števíček M., Ficoá, S., Baricoá, J., Mesiarkinoá, S., Bajánkovoá, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1139 s.). Za predpokladu, že nariadené neodkladné opatrenie procesne konzumuje vec samú a možno prostredníctvom jeho účinkov dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd povinnosť na podanie žaloby navrhovateľovi neuloží. V takom prípade rozhodne v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia aj o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 262 ods. 1 CSP (porov. Števíček M., Ficoá, S., Baricoá, J., Mesiarkinoá, S., Bajánkovoá, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1137 s.).

23. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanoveniami o obsahových náležitostiach súdneho rozhodnutia § 236, § 234 ods. 2 CSP, § 220 ods. 2, a preskúmateľným spôsobom vyjadri skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol. Pri návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336

ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samú. V takomto prípade súd potom postupuje podľa § 337 ods. 1 a 2 CSP.

24. Svoj právny záver zdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, musí dať odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

25. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie uznesenia bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka/strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

26. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

27. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

28. Písomné vyhotovenie uznesenia vypracovala JUDr. Terézia Mecelová (sudca spravodajca).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.